

November 2019

VH*ier*Voeter

indienst

maagzweren:

preventie, diagnose,
therapie

DE MAGIE

van paardrijden
voor ruiters met
een beperking

**muil
ezel**

als held van de
wereldoorlogen

Paarden te water

EILANDER PAARDEN
AAN HET WERK MET
DE REDDINGSBOOT

**HET NIEUWE
BESTUUR**

stelt zich voor

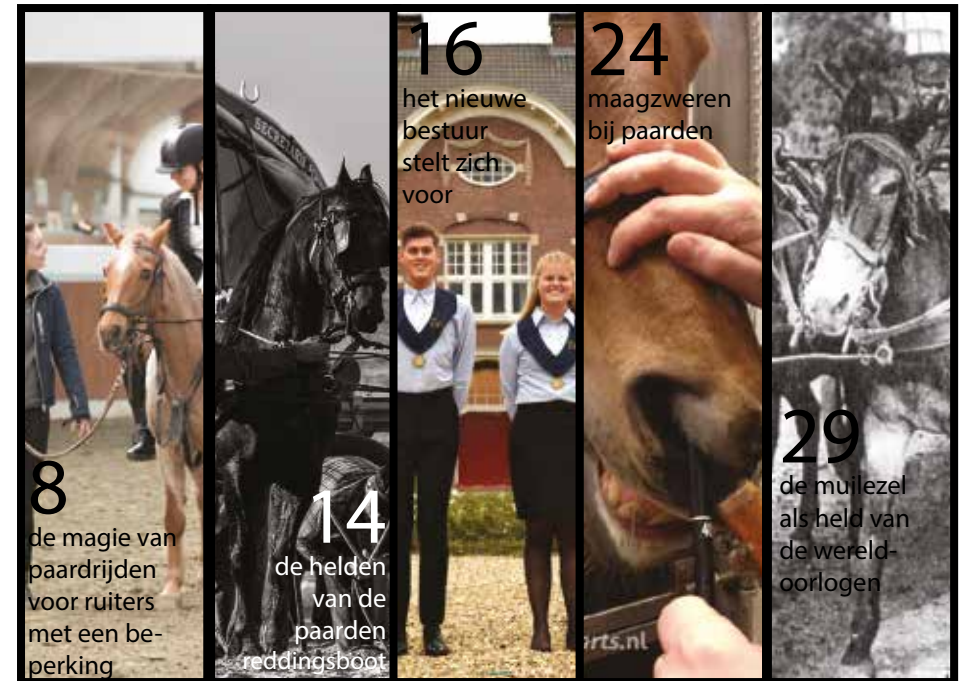
VHiVer

KWARTAALBLAD VAN DE VETERINAIRE HIPPISCHE VERENIGING
FACULTEIT DIERGENEESKUNDE TE UTRECHT

Lingehoeve

DIERGEENEESKUNDE

inhoud

- 4 Bestuur en commissies
- 5 Van de redacteur...
- 6 Van de voorzitter...
- 8 De magie van paardrijden met een beperking
- 14 De helden van de paardenreddingsboot
- 16 Het nieuwe bestuur stelt zich voor
- 24 Maagzweren door Paardenarts.nl
- 30 De muilezel als held van de wereldoorlogen
- 33 Terugblik op VHiVer activiteiten
- 34 Hippische kalender
- 35 Afgestudeerde leden

colofon

De VHiVerVoeter is het verenigingsblad van de Veterinaire Hippische Vereniging, of wel 'VHiVer', en verschijnt viermaal per jaar. Lidmaatschap kost voor studenten en medewerkers €8,- en voor dierenartsen/donateurs €16,- per jaar. Opzeggen van het lidmaatschap dient tenminste twee maanden voor het einde van het contributiejaar te geschieden. Het contributiejaar loopt van 1 september t/m 31 augustus. Adreswijzigingen kunnen worden doorgegeven via de e-mail: bestuur@vhiver.nl
Voor artikelen is uitsluitend digitale aanlevering mogelijk. Deze kunnen worden verstuurd naar: bestuur@vhiver.nl

De redactie aanvaardt geen aansprakelijkheid voor mogelijke onjuistheden of onvolledigheden. Tevens behoudt zij zich het recht voor om ingeleverde kopij zonder opgaf van redenen in te korten of te weigeren voor plaatsing.
Redactie- en verenigingsadres:
Yalelaan 1
3584 CL Utrecht
tel: 06 43455968
Deze VHiVerVoeter is mede mogelijk gemaakt door:
- Dierenartsenpraktijk De Lingehoeve
- Paardenarts.nl
- Equicrown

Niets uit deze opgave mag zonder schriftelijke toestemming van de redacteur worden gekopieerd of overgenomen, tenzij anders gemeld

bestuur en commissies

Bestuur

Tim Warmelink - Voorzitter
Pip van Leeuwen - Secretaris
Jiska Keus - Penningmeester
Solvor Malmei - Vice-Voorzitter
Zoë Pasman - PR/Sponsoring
Suzan Büchli - Redacteur

SYMPOSIUMCOMMISSIE

Suzan Büchli
Sarah Scharnhorst
Simone van der Poel
Nina Peijs
Eveline Tollenaar
Fianne Ketelaars

SPORTCOMMISSIE

Pip van Leeuwen
Kyra Goudberg
Charlotte Ludin
Renske Kempen
Roos Meeus
Sanne Dimmendaal

EXCURSIECOMMISSIE

Jiska Keus
Elvie Karman
Flore Vulto
Lisanne Scholtens

VHIERVOETERCOMMISSIE

Suzan Büchli
Wendy Wessels
Roan Bruinsma

FOKKERIJCOMMISSIE

Tim Warmelink
Nynke Heida
Anne Ruitenbergh
Désirée Maaskant
Ellen van Sommeren
Eveline Tollenaar

WORKSHOPCOMMISSIE

Zoë Pasman
Simone van der Poel
Nina Peijs
Frédérique Schless
Floor Pelssers
Pien Willemen

VETERINAIRE COMMISSIE

Solvor Malmei
Femke Meijer
Janique Boumans
Heleen de Wit
Emma Saaman

KASCOMMISSIE

Cas Molenbroek
Carlijn Huberts

van de e.t. redacteur

Lieve leden,

Met pijn in mijn hart schrijf ik voor de laatste keer het voorwoord voor de VHiVoeter. Het afgelopen jaar was dit tijdschrift toch een soort van "mijn kindje" en heb ik er erg van genoten dat ik mijn eigen creativiteit er helemaal op kon loslaten. Maar nu zie je onder mijn foto al "e.t." staan, wat staat voor de latijnse term *ex tempore*, letterlijk vertaald "uit de tijd". Het is dus al een officieel feit dat de VHiVoeter in handen van mijn opvolger Suzan ligt. Gelukkig is zij al goed bekend met de VHiVoeter, aangezien ze afgelopen jaar zich fantastisch heeft ingezet als lid van de VV-commissie! Ook in deze editie lees je van haar een artikel, ditmaal over paardrijden voor gehandicapte kinderen. Overigens begeleidt ze dit ook zelf als vrijwilliger en dat vind ik heel veel respect waard!

Wat je verder nog leest in deze VHiVoeter staat in het teken van "het paard in dienst". Net als sport, recreatie en productie ook een doelstelling waarvoor je paarden kunt houden. Wellicht wat minder vaak voorkomend,

LISA VAN DER GRAAFF
E.T. REDACTEUR

maar dat maakt het juist interessant, vind ik. Zo ben ik de geschiedenisboeken ingedoken om te kijken hoe de muilezel vroeger een belangrijke rol speelde in de wereldoorlogen.

Daarnaast schreef Kyra, mijn e.t.-genootje en tevens zelf eilander over de paardenreddingsboot op Terschelling. Heel veel leesplezier en tot ziens!

Met veterinaire hippische groet,
Lisa van der Graaff
e.t. Redacteur der Veterinaire Hippische Vereniging
Bestuur 2018-2019 "Chiron"

van de e.t. voorzitter

CHANTAL VAN DER HEIDEN
E.T. VOORZITTER

Lieve leden,

Het nieuwe academiejaar is alweer even begonnen en de Yalelaan is volgestroomd met enthousiaste eerstejaars, van wie we er een heel aantal zijn tegengekomen op onze eerstejaarsactiviteit waarbij we gingen pubquizen en friet-tafelen. Helaas houdt een nieuw academiejaar ook in dat "Chiron" afscheid zal gaan nemen als bestuur van de VHiVer. Het voelt heel gek om dat nu al te zeggen, ik vind het ontzettend jammer en ik ga het heel erg missen, maar

gelukkig staan er zes nieuwe bestuursleden te springen om het stokje van ons over te nemen. Ze stellen zich dan ook allemaal voor in deze editie van de VHiVoeter zodat jullie ze beter leren kennen!

Het thema van deze editie is "Het paard in dienst". Onder andere met een superleuk artikel over de paardenreddingsboot. Ik kan me nog goed herinneren dat ik daar als klein kind vaak heb gekeken bij de demonstraties en dat heeft veel indruk gemaakt. Ook ben ik vrijwilliger op een manege voor kinderen en volwassen met een beperking, en het werk wat paarden daar kunnen verrichten voor die mensen is echt verwonderlijk. Ik vind het daarom erg leuk dat deze kant van de paardenwereld een keer belicht wordt en ik hoop jullie ook.

Voor de laatste keer wens ik je heel veel leesplezier met deze editie, en hopelijk tot ziens!

Met veterinaire hippische groet,

Chantal van der Heiden
e.t. Voorzitter der Veterinaire
Hippische Vereniging
Bestuur 2018-2019 "Chiron"

CHECK RUBRIEKEN

- Gewicht & Conditie
- Hoefbevangenheid
- Paardenvoeding

VETERINAIRE KENNISBANK

Een bron van informatie in de vorm van artikelen, foto's en video's; ontwikkeld en **geschreven door paardenartsen**. Lees hier alles over paardengezondheid en -welzijn; van veulen tot ouder paard en van **voortplanting tot tandheelkunde**.

VIND EEN PAARDENARTS BIJ JOU IN DE BUURT

- Via de **Paardenarts Locator**; een zoekmachine naar paardenklinieken, -praktijken en -artsen
- Vindbaar op naam, regio en dienstverlening

paardenarts.nl
Kennissplatform voor paardenhouders door paardenartsen

Mis je wekelijkee dosis veterinaire informatie niet
 facebook.com/paardenarts.nl

DE MAGIE VAN PAARDRIJDEN

VOOR RUITERS MET EEN BEPERKING

door Suzan Büchli

Elke week bedenkt Alicia op welke pony ze dinsdagmiddag wil rijden. Een lastige keuze, als je zoveel lievelingspony's hebt! Alicia's lievelingspony's staan bij manege Kennemergaarde, waar Stichting Paardrijden Gehandicapten Kennemerland (SPGK) lessen verzorgt voor volwassenen en kinderen met een verstandelijke, lichamelijke, auditieve of visuele beperking. Zelfs mensen die in een rolstoel zitten kunnen bij SPGK met een speciale lift op het paard getild worden. SPGK is een van de bijna 60 stichtingen die aangesloten is bij de Federatie Paardrijden Gehandicapten (FPG), die zich al sinds 1967 hard maakt voor het aanbieden van paardrijlessen voor deze doelgroep.

Dat paardrijden voor gehandicapten een gewaardeerde activiteit is, blijkt wel uit het feit dat de FPG dit doel al meer dan een halve eeuw kan uitdragen. Deze waardering zit hem zowel in het recreatieve als het

therapeutische aspect van het paardrijden. "Dat therapeutische effect komt met name voort uit een gevoel van vertrouwen, dat leidt tot ontspanning", aldus Ed de Keizer, instructeur voor de SPGK. "De beweging en de lichaamswarmte van het paard kunnen het lichaam van de ruiter op gang brengen. Dat effect is bijvoorbeeld bij ruiters in een rolstoel sterk. Spieren worden geprikkeld en soepeler gemaakt door de beweging van het paard en het aanspreken van de balans." "Daarnaast kunnen ruiters met longproblemen of maagdarmklachten na het paardrijden ook makkelijker slijm ophoesten of zonder medicatie naar het toilet", vult Maria Joustra, voorzitter van de SPGK, aan. "Bovendien wordt er een beroep gedaan op concentratievermogen, luisteren en waar mogelijk de regie voeren over het paard. Drukke kinderen zie je in aanwezigheid van paarden rust vinden en kinderen

met autisme hebben vaak baat bij het knuffelen van hun paard." Ed voegt hier nog aan toe dat gesloten kinderen door paarden inderdaad worden uitgenodigd om empathie te hebben en 'hun gevoelens te uiten'.

Zo werkte het ook bij Alicia, want dat Alicia nu kan vertellen op welke pony ze wil rijden is bijzonder. "Voordat Alicia op de manege kwam, praatte ze eigenlijk nooit. Vanaf het moment dat ze de stal in kwam

Suzan begeleidt Alicia en pony Bobby tijdens het halthouden

op achtjarige leeftijd veranderde dat en begon ze op haar manier te vertellen. Ondertussen, nu Alicia 16 jaar oud is, benoemt ze de namen van alle pony's in de stal en communiceert ze ook met de vrijwilligers of instructeur, vertelt Corina, de moeder van Alicia. "Het aaien en voeren van de paarden vindt ze heel fijn en Alicia lijkt precies aan te voelen welke paarden het aaien wel of niet kunnen waarderen en welke paarden niet op haar aandacht zitten te wachten; bij bepaalde paarden gooit ze de wortels namelijk liever in de voerbak. De paarden verlangen niks van haar, maar bij sommigen lijkt het alsof ze haar liefde voor hen aanvoelen en zich daarom braaf laten knuffelen."

Hoe je het vertrouwen van de ruiter wint om dit te bereiken? "Door veiligheid altijd op de eerste plaats te zetten", vertelt Ed uit ervaring. "Door een gevoel van veiligheid, krijg je vertrouwen en door vertrouwen gaan kinderen zich ontspannen. Om een veilige les te krijgen, spelen veel organisatorische zaken mee. Er moeten geschikte pony's zijn, passende lessamenstellingen, aangepast materiaal en bekwame vrijwilligers en instructeurs. Een pony moet heel stabiel en zeker van zichzelf zijn voor dit doel. Een pony die gevoelig is voor veranderingen is niet geschikt voor kinderen die plotseling kunnen bewegen of roepen. Daarom is het belangrijk dat je

als instructeur een paard kan beoordelen op zijn geschiktheid voor de lessen en voor de ruiter. Ook moeten gevoelige kinderen niet in dezelfde les geplaatst worden als hele drukke kinderen, wanneer zij niet om kunnen gaan met deze prikkels. Er is dus veel inzicht nodig in de gedragsproblematiek die hoort bij bepaalde beperkingen, maar ook in de fysieke barrières die hiermee gepaard gaan om het ook lichamenlijk verantwoord te houden. Om nog meer een gevoel van veiligheid te creëren, is het voor sommige kinderen fijn om op een schapenvachtje met een singel te zitten in plaats van op een zadel, zodat de lichaamswarmte van het paard gevoeld kan worden. Als het nodig is kan er ook gebruik gemaakt worden van een backrider die samen met de ruiter - soms een zeer jong kind, soms een volwassene - op een paard zit om het gevoel van veiligheid nog te vergroten." Maria vult aan dat de vele vrijwilligers die nodig zijn een belangrijke rol spelen in het garanderen van de veiligheid. "De vrijwilligers moeten de omgang van de ruiter met het paard verantwoord houden, óók als de instructeur zich omdraait. De belangrijkste eigenschap die je als instructeur voor gehandicapte ruiters moet hebben is dus altijd de veiligheid in acht nemen." Corina schrijft Ed nog andere eigenschappen toe: "Ed is geduldig, maar

heeft bovenal veel humor en gekkigheid. Juist dat vinden de ruiters prachtig en zorgt weer voor die ontspanning. Zo heeft Ed wel eens één van Alicia's knuffels in haar capuchon gedaan die dan mee mocht toen ze een buitenritje gingen maken, dan liggen alle ruiters in een deuk! Wat is er mooier dan lachende mensen?" Naast het vertrouwen dat de ruiters in de paarden krijgen, kunnen ze door het om-

gaan met paarden ook veel vertrouwen ontwikkelen in zichzelf. Zo mag Alicia zelf het halstertouw vasthouden als haar lievelingspony Simba uit de stal wordt gehaald, mag ze hem zelf naar een plek om op te stijgen leiden en zelf halt laten houden. "Als kinderen zo de regie over een paard kunnen voeren, voelen ze zich vaak eindelijk begrepen", vertelt Maria. "Natuurlijk luis-tert een paard ook beter naar teugelhulpen als je teugels op

*Suzan met Alicia en pony Simba
Foto door Anneke Anema*

maat zijn, maar dit kan vaak een moeilijke opdracht zijn. Daarom kunnen kleurenteugels gebruikt worden en volstaat de opdracht 'pak je teugels bij de kleur geel'. Er zitten ook uitdagingen aan het organiseren van de lessen, vertelt Maria. "Het is met name erg lastig om de kosten voor het paardrijden bij SPGK laag te houden. De paarden, de bak, de materialen en de instructeurs moeten gehoord worden. Waar vroeger werd gestreefd naar een lage contributie, is dat nu niet meer mogelijk door het nagenoeg wegvallen van subsidies. Helaas hebben we hierdoor afscheid moeten

nemen van een aantal ruiters. Gelukkig zijn er tegenwoordig veel meer mogelijkheden om in de thuisomgeving ook te kunnen rijden, dus de ruiters die verder wilden hebben deze weg waarschijnlijk wel gevonden." Daarnaast is het geven van de lessen ook een uitdaging. Er kunnen zich altijd onverwachte gebeurtenissen voordoen en dan is het de kunst om toch de rust te bewaren. Zo heeft er wel eens een ruiter een epileptische aanval gehad te paard en daar schrikken de anderen natuurlijk erg van. "Het belangrijkste is dan om het toch positief af te sluiten en gewoon door te gaan",

Alicia en Eva met hun bekens, verdiend op de "proefjesdag" op manege Kennemergaarde

Een gevorderde gehandicaptenles op manege Kennemergaarde

vertelt Corina. "Onrust kan ook ontstaan door een ruiter die niet in de les past", vult Maria aan. "We hebben wel eens een zwaar autistische ruiter gehad die zich in eerste instantie geweldig kon ontspannen op het paard: hij ging lekker op zijn rug liggen en liet zijn armen langs de pony hangen. Na verloop van tijd ontwikkelde hij echter, waarschijnlijk ook door aankomende puberteit, gedrag dat niet te handhaven was. Hij had bepaalde woorden die hij niet wilde horen. Als iemand zo'n woord dan per ongeluk toch zei, bijvoorbeeld "auto", dan deelde hij een behoorlijke klap uit. Dit leverde een te gevaarlijke situatie op, waardoor hij helaas niet meer kon komen paardrijden."

Samenvattend blijkt uit het verhaal van Alicia, haar moeder, haar instructeur en het verhaal van de stichting SPGK, dat de mogelijkheid om te rijden op pony's en paarden voor mensen met een beperking recreatief en therapeutisch zeker een gunstige invloed kan hebben: niet alleen wordt het lichaam geprikkeld, ook zorgt het bij de ruiters voor een bijdrage aan de emotionele ontwikkeling, trots en ontspanning. Gelukkig zijn er stichtingen zoals de SPGK die zich voor dit goede doel inzetten en hopelijk kunnen ruiters met een beperking nog lang genieten van de mogelijkheid om vertrouwd te raken met pony's en paarden en hierop te rijden.

EEN DAG IN HET LEVEN VAN...

de helden van de reddingsboot

door Kyra Goudberg

Al van oudsher worden paarden gebruikt voor verschillende doeleinden, maar dit was toch wel een heel bijzonder beroep. Onder stormachtige omstandigheden werden keer op keer twaalf boerenpaarden in het tuig gespannen om de roeireddingsboot de 'Secretaris Schumacher' naar het strand te trekken. Bij de waterlijn worden de paarden

losgekoppeld en mag een uitverkoren viertal paarden het zwaarste werk verrichten. Ze trotseren de woeste golven en lanceren met hun trekkracht de bemande roeireddingsboot het water in. Dan was het de beurt aan de roeiers om hun dienst te bewijzen en door de hoge golven heen te roeien om aldaar de drenkelingen uit het water te halen.

Op Terschelling wordt jaarlijks een aantal keer een demonstratie gegeven om te laten zien hoe een reddingsactie vroeger in zijn werk ging. De 'Secretaris Schumacher' stamt uit 1900 en is in 2006 gerestaureerd om weer veilig het water op te kunnen. Sindsdien wordt een aantal eilander paarden getraind om de lanceerwagen met de roeiboot naar de zee te trekken en in het water te lanceren. Allereerst is het belangrijk dat de paarden bekend zijn met het strand en geen watervrees hebben. Daarnaast moeten ze zijn getraind om aangespannen

in 'losse strengen' te kunnen lopen. Als aan beide eisen is voldaan, kan het oefenen beginnen. Elk span paarden wordt aan de lange lijnen begeleid en vormen uiteindelijk een geheel van zes tweetallen achter elkaar. In totaal lopen er dan 12 paarden in de lange lijnen. Wanneer dit met succes verloopt, zijn de paarden klaar om de lanceerwagen te trekken. Naast de paarden voor de wagen, zijn er ook nog vier amazones die te paard meerijden.

Foto's door D. Struiksmā

HET 22^E BESTUUR DER VETERINAIRE HIPPISCHE VERENIGING BESTUUR ARION

Het moment dat je deze VHiVer in handen hebt zal het niet lang geleden zijn geweest dat de ALV van de VHiVer heeft plaatsgevonden. Dat betekent dat het nieuwe bestuur is geïnstalleerd! Bestuur "Chiron" heeft plaatsgemaakt voor bestuur "Arion". Zes toppers gaan zich een jaar lang inzetten voor onze vereniging. Tijdens onze overdracht (daarvóór ook al trouwens) hebben wij al uitgebreid kennis mogen maken met onze opvolgers, maar aangezien zij een jaar lang de VHiVer gaan leiden is het ook van belang dat ze zich aan jullie als leden voorstellen. Dus bij deze: maak kennis met het 22^e bestuur!

van de voorzitter

Hey allemaal! Mijn naam is Tim Warmelink en ik word dit jaar de nieuwe voorzitter van de VHiVer. Ik ben 20 jaar oud en zit op dit moment in mijn derde jaar van de bachelor. Ik woon in Bussum en ben daar veel op de manege te vinden zoals die echte #pennymeid. Ik rijd al sinds mijn zesde bij de Larense manege en geef daar soms ook les, help op stal of met het opbouwen van geblesseerde paarden. Ik rijd voornamelijk dressuur maar hou ook wel van een buitenritje, sprongetje of rodeo op een of ander gek beest (ik word meestal op de 'gekkies' gezet want "Tim valt er toch nooit af met die lange benen"). Tot op heden zat ik altijd in het carrousel team en dit jaar hebben we ons geplaatst voor het NK en zijn we zesde geworden. Dit jaar was ik actief bij de fokkerijcommissie en heb ik geholpen met het organiseren van de BLE naar Praag. Verder heb ik dit jaar meegedaan aan Peerdenpieten wat echt een geweldige ervaring was. Daarbij heb ik ook geleerd dat ik echt queen of planning ben (elke week twee keer om 05:00 opstaan en de hele dag trainen terwijl je ondertussen nog steeds achten

TIM WARMELINK
H.T. VOORZITTER

haalt is een talent). Ook zit ik in de UKP-brigade en heb ik deze zomer een aantal keer meegelopen in de kliniek. Van 5 uur lang in de snik hete iso zitten bij een ziek veulen, tot stikken in de paardenbarf tijdens het sonderen. Wat hebben we toch een prachtig vak. Ik heb superveel zin in dit jaar als voorzitter en ga mijn uiterste best doen superleuke dingen te organiseren voor alle leden. Hopelijk zie ik jullie bij een van onze activiteiten!

van de secretaris

PIP VAN LEEUWEN
H.T. SECRETARIS

Hoihoi! Mijn naam is Pip van Leeuwen en ik ben 19 jaar jong. Ik zit nu in het 2e jaar van de bachelor en ben dan ook de jonkie van het bestuur. Ik zal de rol van Secretaris gaan vervullen. Natuurlijk heb ook ik al een lange geschiedenis met paarden. Ik ben op mijn vijfde in Curaçao begonnen met rijden waarna ik in Nederland op mijn achtste mijn eerste pony heb gekregen die ik met mijn moeder deelde. Voordat is aan diergeneeskunde begon woonde ik ook in Curaçao. Hier heb ik met heel veel plezier gewoond. Natuurlijk heb ik daar ook de paardensport beoefend, zowel de engelse sport zoals wij die

allemaal hier in Nederland kennen als de Zuid-Amerikaanse Paso Fino sport.

Doordeweeks woon ik in nu Utrecht en probeer ik zo veel mogelijk als een normaal, niet-paardenmens, het studentenleven te beleven met alle hapjes, drankjes en feestjes die daar bij horen. In het weekend ben ik bij mijn ouders in Laag-Soeren (aan de veluwe!) te vinden, waar mijn paarden ook staan.

Ik heb op dit moment 2 paarden: een Haflinger genaamd Alex die ik samen met mijn moeder deel en inmiddels al 8 jaar in ons bezit is. Met hem hebben wel al super veel beleefd, zo is hij met ons meegegaan naar Curaçao en weer terug. Daarnaast heb ik sinds enkele maanden er nog een paard bijgekocht, namelijk Bolero, een 8-jarige Cremello. Hij is op zijn zesde als hengst uit Spanje geïmporteerd en heeft daarna eigenlijk vrijwel niks gedaan dus wij zijn nu langzaam alles samen aan het opbouwen en dit pakt hij super op.

Naast mijn werk als secretaris zal ik ook de Sportcommissie op me nemen. Ik heb heel veel zin in het aankomende jaar en hoop jullie natuurlijk allemaal te gaan zien bij onze activiteiten!

van de penningmeester

JISKA KEUS
H.T. PENNINGMEESTER

Hoi lieve leden! Ik ben Jiska Keus, 22 jaar, en ik mag dit jaar de financiën van de VHiVer gaan bijhouden als penningmeester van het nieuwe bestuur. Met mijn bijbaantje op de financiële administratie op kantoor denk ik dat deze functie heel goed bij mij past. Facturen maken, de rekeningen betalen en administratie bijhouden zijn precies de zaken waar ik al bekend mee ben. Ik heb enorm veel zin om deze functie uit te gaan voeren bij de VHiVer.

Ik ben opgegroeid in Prinsenbeek, een dorp in de gemeente Breda met mijn ouders, broer en jongere zusje. Vanaf dat ik 7 jaar was, ben ik op een manege gestart met paardrijden. Toen ik 11 jaar werd kreeg ik mijn eigen pony, een Mérens genaamd Octrooi. Octrooi (beter bekend als Okkie) is nu 17 jaar en ik rijd nog steeds graag buitenritten op hem wanneer ik bij mijn ouders in Brabant ben. Daarnaast heb ik een zelf gefokte jaarling Naylah. Naylah is een kruising tussen Arabische volbloed en KWPN-springpaard. Met deze combinatie hoop ik dat Naylah heel snel wordt en ook een flink springvermogen heeft zodat ik later eventing met haar kan gaan starten. Mijn plan is om haar na mijn studie in te gaan rijden.

Ik zit nu in het eerste jaar van de master Paard en ik heb het daar heel erg naar mijn zin. De master combineren met het bestuur van de VHiVer zie ik als een uitdaging waarbij ik hoop dat ik veel nieuwe contacten in de paardenwereld op kan gaan doen. Ik heb heel veel zin in dit bestuursjaar en ik hoop dat ik samen met mijn andere bestuursleden jullie vaak mag verwelkomen bij onze lezingen en andere activiteiten!

van de vice-voorzitter

SOLVOR MALMEI
H.T. VICE-VOORZITTER

Hoi allemaal! Ik ben Solvor Malmei, 22 jaar oud, en ik ben net begonnen aan het derde jaar van de bachelor diergeneeskunde. Ik kom uit Noorwegen en drie jaar geleden heb ik besloten een grote stap uit mijn comfortzone te maken: Ik ben naar Nederland verhuisd met mijn paarden om diergeneeskunde te studeren en tegelijkertijd de mogelijkheid te hebben om met mijn paarden op concours te gaan. Na een jaar Nederlands leren was het

een feit: ik kon beginnen met studeren voor het mooiste beroep ter wereld. Mijn grote passie ligt in de paardensport, vooral het springen. Ik heb zelf drie springpaarden waarvan ik er twee van deze meeneem op concours. Højmark's Poppoff is nu een 14-jarige ruïn en ik spring Z met hem, hij heeft zijn heel eigen eigenwijze karakter, net zoals zijn amazone. Malmei's Bad Boy is een eigen gefokte 5-jarige ruïn, ik ben net begonnen om hem mee te nemen op concours. De laatste, Malmei's Limitless, is een 3-jarige zelf gefokte ruïn en heb ik deze zomer meegenomen vanuit Noorwegen om hier in Nederland in te rijden en later wedstrijden mee te gaan rijden. Na mijn bachelor ga ik de master Paard doen. Het liefst zou ik na mijn studie bij de sportpaarden gaan werken op hoog niveau. Het komende jaar ga ik onderdeel uitmaken van het bestuur van de VHiVer als vice-voorzitter. Samen met de veterinaire commissie ga ik leuke en leerzame lezingen voor jullie organiseren. Ik heb er ontzettend veel zin in en ik hoop jullie tijdens een van onze activiteiten te zien.

van de PR/sponsoring

ZOË PASMAN
H.T. PR/SPONSORING

Ik ben Zoë Pasma en dit jaar ga ik de PR en sponsoring regelen voor de VHiVer. Ik ben 22 jaar oud en ben in januari 2019 begonnen met de master Paard. Ik woon in Dussen, een dorpje in Noord-Brabant en heb 3 paarden aan huis staan. 's Ochtends start ik met de paarden te verzorgen, dan ga ik richting Utrecht en eind van de dag weer naar huis om de paarden te verzorgen en trainen. In het weekend werk ik op een revalidatiecentrum voor paarden, waar we o.a. een aquatrainer gebruiken. Daarnaast geef ik les en train af en toe paarden voor anderen. Ik ben van jongs af aan opgegroeid met paarden en in de loop van de jaren fascineren paarden die eigenlijk niet zo goed functioneren mij steeds meer. Ik vind het een uitdaging om deze paarden zowel op fysiek gebied als qua gedrag te verbeteren. Op het moment heb ik zelf dan ook 2 paarden opgevangen die aan het revalideren zijn van blessures en mentale issues. Afgelopen jaren ben ik bij veel activiteiten van de VHiVer geweest en ik vond het een eer om gevraagd te worden voor het bestuur! Ik vind het heel tof dat de VHiVer ook open staat

voor lezingen en activiteiten over alternatieve behandelmethodes die ons reguliere veterinaire werk kunnen aanvullen of verbeteren. Het lijkt mij erg leuk om de bekende contacten met sponsoren te onderhouden en nieuwe contacten te leggen, dus ik kijk ontzettend uit naar dit jaar. Ook ga ik mij inzetten om interessante activiteiten te organiseren met de workshopcommissie en daar hoop ik jullie natuurlijk allemaal te zien!

van de redacteur

SUZAN BÜCHLI
H.T. REDACTEUR

Lieve leden, ik ben Suzan Büchli en in het komende jaar zal ik binnen het bestuur van de VHiVer de functie van redacteur bekleden. Ik hoop met mijn commissie een aantal prachtige VHiVoeter-edities voor jullie als leden neer te zetten, bomvol interessante artikelen! Daarnaast zal ik jullie mailen om jullie up-to-date te houden over alle activiteiten van de VHiVer. Ook zal ik de symposiumcommissie onder mijn hoede krijgen, waarmee we toewerken naar het organiseren van een symposium. Naast dat ik bij veel activiteiten

van de VHiVer aanwezig wil zijn, kunnen jullie mij ook regelmatig tegenkomen in de wandelgangen van het Andro. Ik ben namelijk een jaar lang onderzoek aan het doen bij departement Infectieziekten en Immunologie, in het kader van de HP Master. Hier houd ik me met een leuk team bezig met bepaalde immuun-eiwitten die misschien ooit een alternatief voor antibiotica kunnen vormen, om met de toenemende antibiotica-resistentie om te gaan!

Oók ik heb van jongs af aan een liefde voor paarden. Die liefde vindt zijn oorsprong in Santpoort, een dorp in Noord-Holland waar ik vandaan kom. Ik vind de omgang met paarden heerlijk en geniet vooral van de jonkies die nog van alles moeten leren. Ik prijs me er dan ook heel gelukkig mee dat ik de eer heb om een prachtige black beauty in te rijden, die ondertussen m'n allerbeste vriendje is geworden. Van jongs af aan heb ik thuis ook IJslanders waarmee ik graag door de duinen race, maar daarnaast geniet ik evenveel van dressuur en springen. Daarvoor heb ik een leuk bijrijdpaard en ben ik actief op de manege. Gelukkig zit ik dus flink in de paarden!

Ik hoop veel van jullie te ontmoeten en te zien bij alle leuke activiteiten die de verschillende commissies van de VHiVer organiseren!

- Stimulatie en ondersteuning van de lymfebanen
- Bevordering van de wondgenezing
- Optimale prestaties en snel herstel
- Blijft perfect zitten door de anatomische pasvorm
- Flexibele zone bij het kogelgebied
- Actief ademend

EquiCrown® active COMPRESSIEBANDAGES VOOR PAARDEN

EquiCrown active geeft een exact gedefinieerde compressie aan het paardenbeen, dit stimuleert het lymfesysteem waardoor ongewenste toxines sneller het lichaam zullen verlaten. EquiCrown active is de ideale begeleider bij transport, na de training, ter preventie en bij herstel. Vooral bij opgezwollen benen, peesblessures, gallen, chronische fl egmonen of bij wondbehandeling kunnen EquiCrown compressiebandages uitstekend worden toegepast.

Maagzweren bij paarden

Maagzweren komen niet alleen bij mensen voor, maar ook bij paarden. En vaker dan de meeste mensen denken. Recente studies hebben uitgewezen dat ongeveer de helft (!!) van alle paarden maagzweren heeft. Bij renpaarden is het aantal nog veel hoger; ongeveer 90% van de renpaarden heeft maagzweren! Verminderde eetlust, gewichtsverlies, verminderde prestaties, een slechte vacht, tandenknarsen, gapen en lichte koliekverschijnselen kunnen duiden op de aanwezigheid van maagzweren bij het paard.

De anatomie van de paardenmaag

Om te begrijpen wat maagzweren zijn en hoe ze ontstaan, is het belangrijk om iets te weten over de anatomie van de paardenmaag en de processen die zich er afspeelen.

De paardenmaag is anders

In vergelijking met andere dieren hebben paarden een kleine maaginhoud. Dat komt omdat de functie van de maag bij een paard anders is. Bij het paard dient de maag als een soort doorgeefluik naar de darmen. Dat doorgeefluik is constant in gebruik. Bij veel andere dieren, zoals bij koeien, heeft de maag ook een bepaalde opslagcapaciteit. Bij paarden is dat dus niet het geval. Gezien de omstandigheden waarin het paard in de vrije natuur leeft, is dat prima. Het paard eet dan immers het overgrote deel van de dag constant kleine beetjes. Het gaat mis wanneer wij de natuurlijke voedingsopname van het paard niet goed genoeg nabootsen. Veel van onze paarden krijgen slechts een paar keer per dag een grote portie eten te verwerken. Buiten die paar

Maaguitgang richting dunne darm

keer heeft de maag geen werk te doen. En dat kan verschillende problemen veroorzaken, waaronder maagzweren.

Maagzuur

Maagzuur helpt bij de vertering door voedsel in kleine stukjes af te breken. Het creëert een goede omgeving voor de verteringsenzymen in de maag omdat deze enzymen het beste werken in een zure omgeving. Daarnaast zorgt maagzuur ervoor dat bacteriën en andere micro-organismen, die met het voeding mee de maag in komen, niet kunnen overleven. Zo voorkomt maagzuur dat deze micro-organismen een infectie kunnen veroorzaken. Mensen produceren maagzuur op het moment dat ze eten. Het paard produceert echter 24 uur per dag maagzuur, ongeacht de eetfrequentie, de tijdstippen waarop en de hoeveelheden die het paard eet. Als een paard niet eet, komt er te veel maagzuur in de maag, waardoor de maagwand geïrriteerd kan raken. Maagzuur is namelijk uiterst krachtig en kan de maagwand beschadigen als deze niet door een gezonde slijmlaag beschermd zou worden.

Slijmvlies

Het slijmvlies van de maag is verdeeld in twee delen. Het bovenste deel is klierarm (het squameuze deel) en

Maagzweer zichtbaar via endoscopie

het onderste deel is klierrijk (het glandulaire deel). De overgangszone tussen het squameuze en het glandulaire deel noemen we de margo plicatus. De kliercellen in het klierrijke deel produceren onder andere het maagzuur en worden door een slijmlaag tegen het zuur beschermd. Het klierarme deel is slechts bekleed met een dun laagje gladde cellen en heeft dus weinig bescherming tegen maagzuur. Hier zien we dan ook de meeste maagzweren.

Speeksel

Speeksel en voedsel werken als een buffer tegen het maagzuur. Voedsel absorbeert en neutraliseert het maagzuur en speeksel bevat veel natriumbicarbonaat (een stof die ook in maagtabletten voor de mens zit), dat ook helpt het maagzuur te neutraliseren. De aanmaak van speeksel wordt gestimuleerd terwijl het paard kauwt, voornamelijk op voedingsmiddelen die veel ruwe

celstof bevatten zoals hooi, lucerne, stro en kuil. Paarden in de natuur produceren wel 40-60 liter speeksel per dag doordat ze bijna de hele dag aan het kauwen zijn. Het zo goed mogelijk nabootsen van de natuurlijke voedselopname zal bij onze gedomesticeerde paarden dan ook veel problemen voorkomen.

Wat zijn maagzweren?

De paardenmaag is een gevoelig orgaan. Zoals hierboven uitgelegd, kan het maagslijmvlies beschadigd raken als de maagzuurhuishouding uit evenwicht wordt gebracht. Er ontstaat dan een wond, die maagzweer genoemd wordt. Door de inwerking van maagzuur geneest deze wond slecht en kan zelfs groter en dieper worden. Een maagzweer is dus een beschadiging van de maagwand. Een maagzweer kan veel pijn veroorzaken en kan ook de oorzaak zijn van chronisch bloedverlies. De ernst is afhankelijk van de hoeveelheid beschadigingen en van de grootte en diepte ervan.

Oorzaken

Sommige factoren kunnen het risico op een maagzweer bij paarden vergroten:

• Voedselopname

Paarden zijn graasdieren die de hele dag door eten. Zodoende is de maag zelden leeg en heeft het maagzuur weinig tot geen kans schadelijk te zijn. Onregelmatige voedselopname, slechts enkele grote porties per dag, weinig grazen, vasten of een vermindering van de ruwvoer-opname kan in enkele uren tot een paar dagen leiden tot een maagzweer.

• Voeding

Ruwvoer zoals hooi, kuilvoer, lucerne en gras zorgen ervoor dat het paard meer kauwt en dus meer speeksel

produceert. Speeksel neutraliseert het maagzuur. Als het paard weinig ruwvoer tot zijn beschikking heeft, zal het dan ook veel minder speeksel produceren dan goed is. De kans op het ontwikkelen van maagzweren wordt daardoor vergroot.

• Training

Paarden die moeten presteren (bijvoorbeeld renpaarden) eten vaak tijdens de training enkele uren niet. Daardoor wordt het maagzuur niet gebufferd door het speeksel en voedsel waardoor het schade aan het maagslijmvlies kan veroorzaken. Tijdens de training is er vaak een toegenomen druk in de buik. Hierdoor wordt het maagzuur omhoog geduwd en kan het het klierarme deel makkelijker beschadigen.

• Stress

Stress verlaagt de bloedtoevoer naar de maag waardoor de maagwand minder gevoerd wordt en gevoeliger wordt voor maagzuur. Ziekte, kreupelheid of pijn, een vreemde omgeving, lange tijden op stal staan, operaties en transporten leveren stress op voor een paard en vergroten dus de kans op maagzweren.

• Medicijnen

Maagzweren kunnen ook ontstaan nadat bepaalde medicijnen (o.a. ontstekingsremmers en pijnstillers), langdurig of in te hoge doseringen worden toegediend.

Symptomen

In de tijd dat er nog geen 'endoscoop' (slang met camera) was om in de paardenmaag te kijken, werd de aanwezigheid van maagzweren onderschat. De meeste paarden met maagzweren vertonen immers nauwelijks of geen verschijnselen. Daarnaast zijn de symptomen vaak zeer uiteenlopend en kunnen ze ook op andere problemen duiden.

Een gapend paard kan een teken zijn van de aanwezigheid van maagzweren

Symptomen kunnen zijn:

- verminderde eetlust en vermagering
- doffe vacht
- verminderde prestaties
- gapen
- lichte koliekverschijnselen
- tandenknarsen
- diarree

Het is dus heel lastig om zonder maagscopie te bepalen of een paard maagzweren heeft. En tegen de tijd dat de symptomen duidelijk aanwezig zijn, zijn de maagzweren vaak al in een verder gevorderd stadium waardoor het moeilijker wordt om ze te behandelen. Neem dus het zekere voor het onzekere als je (één) van bovenstaande symptomen signaleert bij je paard en neem contact op met de

dierenarts. Hij of zij kan bepalen of het verstandig is een maagscopie te doen.

Diagnose | Maagscopie

Een definitieve diagnose kan dus alleen gesteld worden door een maagscopie te laten doen. Hierbij brengt de dierenarts een 'bestuurbare' slang met camera (endoscoop) via de neus in de maag zodat de slokdarm, de binnenkant van de maag en het eerste deel van de dunne darm kunnen worden geïnspecteerd. Het aantal maagzweren en de ernst ervan kunnen op deze manier bekeken worden.

Hoe gaat een maagscopie in zijn werk?

Om een maagscopie te kunnen uitvoeren moet het paard een lege maag hebben, anders is het niet mogelijk om de maagwand te bekijken. Daarom moet het paard voor het onderzoek vasten; 18 uur geen voedsel en 6 uur geen water. Op basis van alleen vage symptomen en zonder verder onderzoek kan geen definitieve diagnose gesteld worden. Wel kan het vermoeden ontstaan dat het paard een maagzweer heeft. Soms kiezen paardenartsen om hun behandeling te starten op basis van deze vermoedens. De symptomen van een paard met maagzweren zullen bij een behandeling met medicijnen binnen 3 á 4 dagen zichtbaar moeten verbeteren.

Voorbeeld van een endoscoop

Opstelling maagscopie

Maagscopieonderzoek

Behandeling

De behandeling van een paard met maagzweren bestaat uit het toedienen van medicijnen, aanpassing van de voeding en stressmanagement. Er zijn verschillende soorten medicijnen:

- Het belangrijkste en beste medicijn is omeprazole. Dit zorgt er voor dat de productie van maagzuur geremd wordt waardoor de maag minder zuur wordt. Dit middel wordt één keer per dag in de mond gegeven.
- Sucralfaat vormt een laagje over de maagzweer heen waardoor deze tegen het zuur beschermd wordt. Dit middel werkt vooral in het glandulaire (klierrijke) deel van de maag.
- Voedingssupplementen (bijvoorbeeld pectine-lecithine complex) die het maagslijmvlies beschermen, kunnen gebruikt worden als aanvulling op de behandeling met medicijnen.

Tijdens een behandeling met medicijnen treedt vaak binnen drie tot tien dagen al verbetering van de klachten op. Dat betekent echter nog niet dat de maagzweer helemaal genezen is. Hiervoor geldt meestal een behandeling van een maand of langer, zeker wanneer het paard betreft die volop in training blijven. De effectiviteit van de ingestelde behandeling wordt geëvalueerd op basis van een controle maagscopie. De dierenarts kan dan inschatten wanneer de tijd rijp is om de behandeling stop te zetten. Bij sommige paarden (vooral paarden die gestrest zijn) is het noodzakelijk om de medicatie gedurende langere tijd in lagere dosering toe te dienen.

Preventie | Hoe voorkom je maagzweren bij je paard?

Naast het toedienen van medicijnen is het natuurlijk erg belangrijk de leefomstandigheden en de voeding van het paard te veranderen om herhaling te voorkomen.

- Zorg dat het paard een ruime hoeveelheid ruwvoer te eten heeft, het liefst de hele dag door (weidegang is ideaal), maar in ieder geval minimaal

drie porties per dag. Doordat paarden flink moeten kauwen op hooi, gras, stro en kuilvoer wordt de speekselproductie gestimuleerd waardoor het maagzuur beter geneutraliseerd wordt. Wordt je paard snel dik, gebruik dan een slow feeder (een bak of hooinet met kleine openingen) zodat hij langer bezig is met zijn porties ruwvoer.

- Geef meerdere keren per dag kleine hoeveelheden krachtvoer (vier of vijf keer per dag is echt niet te gek). Het beste is zo weinig mogelijk krachtvoer te voeren, in ieder geval per keer niet meer dan twee kg. Er is speciaal krachtvoer op de markt met extra vetten en een beperkte hoeveelheid zetmeel en suikers voor paarden met maagzweren.

- Zorg dat je paard de hele dag toegang heeft tot water, ook in de paddock. Geen water kunnen drinken gedurende de dag verhoogt de kans op maagzweren.

- Zorg dat het paard tijdens langdurige transporten voldoende ruwvoer kan eten.

- Laat een paard maximaal een paar uur zonder eten. In een lege maag kunnen namelijk erg snel zweren ontstaan. Ook tijdens een langdurige training of buitenrit is het belangrijk dat het paard niet te lang zonder eten blijft.

- Stressmanagement; zorg voor zo min mogelijk stress voor het paard.

- Aangepaste arbeid; het is verstandig om de moeilijkheidsgraad ervan terug te schroeven op het moment dat je paard maagzweren heeft. Dit kan namelijk een grote stressfactor zijn.

Bekijk dit artikel online (incl. video van een maagscopie):

www.paardenarts.nl/kennisbank/

maagzweren-bij-paarden/

Door: Paardenarts.nl

(auteur: Iris van Gulik)

Foto's door: Iris van Gulik

Dierenkliniek Hellendoorn-Nijverdal

Paardenarts.nl is een uniek kennisplatform met betrouwbare, toegankelijke informatie voor paardenhouders, geschreven door paardenartsen. Het platform bestaat sinds 12-12-12 en voorziet in een grote behoefte, zowel van paardenhouders, als ook van paardenartsen, die voor meer informatie kunnen verwijzen naar de kennisartikelen van Paardenarts.nl. Inmiddels wordt de Veterinaire Kennisbank zo'n 50.000 - 75.000 keer per maand geraadpleegd en bestaat de Paardenarts Locator (zoekmachine) uit zo'n 200 praktijken en klinieken.

STILLE DAPPERHEID

DE MUILEZEL ALS HELD VAN DE WERELDOORLOGEN

door Lisa van der Graaff

Tijdens een tripje naar de zuidelijke helft van Peru waarbij natuurlijk ook de Machu Picchu bezocht moest worden hoefde ik zelden meer dan 10 meter uit mijn hostel te lopen om de daar meest voorkomende compagnon van de mens te kunnen waarnemen: de muilezel. De taaie, gehaaide kruising tussen merrie en ezelhengst staat op haast elk kruispunt in veel Zuid-Amerikaanse steden te wachten totdat zijn eigenaar hem weer nodig heeft. De geschiedenis van dit bijzondere dier is niet kort te noemen: hij speelde bijvoorbeeld een grote rol in de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Genoeg reden om eens te kijken naar de veterinaire geschiedenis van dit dier.

Van een aanval op 5200 meter boven zeeniveau tot ontsnappen aan de vijand op 400 meter eronder, het doorstaan van 70 graden hitte, stof, dorst en alsmar gedwongen worden

door te lopen: de muilezel deed het allemaal. Het gebruik van muilezels is tijdloos: de tactieken die Major Philip Malins in de Burma Campaign gedurende de Tweede Wereldoorlog gebruikte om met een acht kilometer lange stoet bepakte muilezels door de jungle, savanne en bergen ongemerkt tot aan een halve kilometer van het vijandelijke kamp te manoeuvreren zijn vergelijkbaar met hoe de Romeinen 1800 jaar eerder al te werk gingen. De manier waarop deze bijzondere leden van de bergartillerie met grote voorzichtigheid de gewonde man naar het ziekenhuis vervoerde maakte dat zij in menig boek, schilderij en bronzen beeld worden herinnerd.

Wat vaak over het hoofd werd gezien is dat militaire muilezels al die tijd al gespecialiseerde zorg nodig hebben. Een Romeinse urn die in Engeland werd gevonden toont het beeld van een

muilezel-arts. Eeuwenlang leden paarden onder wrede medische technieken, van schieten en blaarvorming (een pas onlangs verboden veterinaire "remedie") tot staartamputatie en zelfs de gehele straal en zool lostrekken om "gif" vrij te laten. De vraag naar verbeterde verzorging van paarden en muildieren was de drijfveer voor de oprichting van de eerste veterinaire school in 1791. De "smid-chirurg" moet elke vooruitgang van medische technieken met open armen hebben ontvangen aangezien hij straf riskeerde voor elk kreupel dier. De stoïcijnse muilezel die, nog veel erger dan het paard, tot het allerlaatste moment wacht met het laten zien van klinische verschijnselen als gevolg van bijvoorbeeld hoef- en gastrointestinale problemen,

moet goed gemonitord worden zodat milde klachten direct kunnen worden gedetecteerd en geïnterpreteerd. Doordat er weinig geld beschikbaar was en de efficiëntie hoog moest blijven, waren de muildieren vaak ondervoed en waren er te weinig veterinaire officiers. Dit gebrek kostte de Britten bijna de Abessijnse expeditie in 1868 om koning Theodore te verdrijven: een groot deel van de 10.000 muilezels die deel uitmaakten van het leger stierven door onder andere dorst en overbelasting. Dat veterinaire officiers een cruciaal verschil kunnen maken blijkt als we kijken naar de Malakand Field Force uit 1898. Na 3 maanden werk van de veterinairen leden slechts 36 van de 4000

muilezels aan wonden door tuig, maar verder verkeerden ze in goede gezondheid. Toen deze veterinaire diensten weer werden afgeschaft keerde de Britse cavalerie terug naar haar staat zoals die was in 1799 en 1854 in de Krim. Vele zieke en gewonde dieren dicht bij elkaar in combinatie met schaarse medische voorzieningen zorgde voor snelle verspreiding van ziekten. Door deze inefficiëntie moesten voor één regiment zelfs tweemaal binnen twee en een half jaar van de Boerenoorlog in Zuid-Afrika alle paarden worden vervangen: elke drie mijl kostte één paard. De behoefte aan veterinaire zorg kostte de Britten 22 miljoen pond.

De langzame terugkomst van betere training en welzijn voor de dieren begon met de publicatie van Harvey Riley's "Compendium on the breeding and training of the military mule (1869)". Riley, hoofdinspecteur van de Amerikaanse overheidsstallen, stelde de wrede en hardhandige "horseman", die gebruik van de juiste remedieën links liet liggen, als de oorzaak van uitputting van dieren in oorlogstijd. Mishandeling van dieren in de Boerenoorlog leidde tot de oprichting van het "Army Veterinary Corps" en stichting van ziekenhuizen. Bij de uitbraak van de Eerste Wereldoorlog ontvingen deze steun van de "Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals" en het

Blauwe Kruis in Frankrijk. Deze leverden paardenambulances, stallen en mobiele ziekenhuizen. Bovendien werd ingesteld dat per tienduizend van de miljoen dieren in het veld er elke week 200 moesten worden vervangen. Tussen de twee wereldoorlogen nam de verbetering van de omstandigheden een sprint. Door het introduceren van C. F. Lichtwark's humane trainingssysteem werden muilezels die alle redenen hadden om na alles wat hen was aangedaan niet meer in mensen te vertrouwen binnen een maand met een zachte hand en suikerklontjes opnieuw getraind. Door deze beloningen en door het samenbrengen van ervaren muilezels met nieuwelingen leerden de muilezels snel om obstakelparcoursen met lawaai van doedelzakken, "dive bomber planes" en stukken zwemmen af te leggen. Zo leerden de muilezels om "hippo" te gaan: te zwemmen wanneer de bodem van de rivier ineens onder hun hoeven wegviel. Stoïcijns dus, maar dapper: karaktereigenschappen waar in mijn ogen geen tank tegenop kan.

Bron: Nicholls, B., Malins, P. & Macfetrige, C (2003). "Military Mule in the British Army and Indian Army: An Anthology" *Journal of Equine Veterinary Science*

terugblik

Introductiedag Eerstejaars - 3 september
Om de eerstejaars kennis te laten maken met onze vereniging, hebben wij een demo gegeven waarbij we onderwijspaar Birr hebben beschilderd! Deze lieve ruindiende als voorbeeld voor een quiz: voor de winnaar een fles van ons eigen drankje!

Eerstejaarsweekend - 7 september
Zoals ieder jaar waren wij ook weer aanwezig bij het eerstejaarsweekend. Vele eerstejaars maakten dit weekend een goede start van hun studie op onze faculteit en leerden de studieverenigingen nog een beetje beter kennen!

Eerstejaarsactiviteit - 12 september

Met ruim 65 bezoekers was onze eerstejaarsactiviteit een enorm succes! Onder het genot van gratis bier en friet deden er vele mentorgroepjes mee aan onze pubquiz. Deze quiz werd gewonnen door niemand minder dan het f.t. bestuur, die ook deze avond meteen bekend zijn gemaakt!

Minisymposium Voortplanting - 23 september
Myrthe Wessel, Tom Stout en Esther Siegers verzorgden deze avond alledrie een lezing over verschillende fases in de fokkerij: merriebegeleiding, partusproblemen en het pasgeboren veulen. Tussendoor werd een enorme stapel pizza's verorberd: gelukkig pasten ze alle 180 in de DSK-bus!

HIPPISCHE kalender

Activiteiten binnen de Nederlandse
paardenwereld

NOVEMBER

6 VHIVER
CASUÏSTIEKEN
AVOND MET PETER
WIEMER

7 INDOOR
WIERDEN

8-11
JUMPING INDOOR
MAASTRICHT

27-1 JUMPING
DE ACHTERHOEK

DECEMBER

11 KWPN HENG-
STENCOMPETITIE
DRESSUUR

19-22 CSI DE
PEELBERGEN

26-30
JUMPING
MECHELEN

28 DEMONSTRATIE
PAARDENREDDINGSBOOT
AMELAND

afgestudeerde leden

Graag willen wij onderstaande leden feliciteren met het behalen van hun masterdiploma! Een fantastische prestatie!

H.H. Peels	Master GD – Track GD
M.D. Jansen	Master Paard – Track Paard
L.J. Petersen	Master LH – Track LH
S.E.W. Derks	Master Paard – Track Paard
A.A. ten Haken	Master GD – Track GD
C. van der Poel	Master GD – Track GD
M. Tamis	Master Paard – Track Paard
C. van Veelen	Master Paard – Track Paard
S.M.A. de Waal	Master GD – Track GD
J.J. Walraven	Master Paard – Track Paard
M. Buijtendorp	Master LH – Track LH
B. van der Heijden	Master LH – Track LH
L. van Hemmen	Master LH – Track LH
L.S. Fabius	Master Paard – Track Paard
J.W. Hoekstra	Master LH – Track LH
A.A. Tersmette	Master LH – Track B&B

whiervoeter

in dienst